

ಅನುವಾದಿತ ಕತೆ

ಹರಳಿನ ಉಂಗುರ... ಉಂಗುರದ ಹರಳು ಕಳಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನ ಬಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಕಾರಿನ ಟ್ರೇನಲ್ಲಿಟ್ಟ.

‘ಹಾಗಾದರೆ ನೀನೊಬ್ಬ ಜೇಬುಗಳ್ಳು?’

‘ಆ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ನನಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತುಂಬಾ ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತದೆ ಗುರು. ಅದೊಂದು ಅಶ್ಲೀಲ ಪದ. ಅಮಾಯಕರ ಜೇಬು ಕತ್ತರಿಸುವುದು ಒಂದು ಹೇಯ ಕೆಲಸ, ಥೂ...’

‘ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಿಗೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತೀಯಾ?’

‘ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಗೆ? ಕರ ಕುಶಲತೆ, ಕೈಚಳಕೆ?... ನಾನೊಬ್ಬ ಬೆರಳು ಕಲಾಕಾರ. ವೃತ್ತಿಪರ ಬೆರಳು ಕಲಾವಿದ ತಾನು ರಾಯಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಆಫ್ ಸರ್ಜನ್ಸ್‌ನ ಸದಸ್ಯ ಅಥವಾ ಕ್ಯಾಂಟ್‌ಬರಿಯ ಆರ್ಟ್ ಬಿಶಪ್‌ನೆಂಬ ಗೃಹಿಣಿ ಹೇಳಿದ.

‘ಇಂತ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಇಂದೇ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು...’ ನಾನೆಂದೆ.

‘ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ. ವೃತ್ತಿನಿಪುಣತೆಯ ತುತ್ತ ತುದಿಗೆ ತಲುಪಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಂತ ಗೌರವ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.’

‘ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಿ ತುಂಬಾ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.’

‘ದಿಟವಾಗಿಯೂ. ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವೃತ್ತಿ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಇದೆ.’

‘ಅದಕ್ಕೇ ನೀನು ರೇಸಿಗೆ ಹೋಗುವುದು?’

‘ರೇಸ್ ಕೋರ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದರಾಯ್ತು. ನಾನು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ನನ್ನ ಕೈಚಳಕವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ ಗುರು! ರೇಸಿನಲ್ಲಿ ಸೋತವರ ಮೇಲೆ, ಬಡವರ ಮೇಲೆ ನಾನೆಂದೂ ಬೆರಳನ್ನಾಡಿಸಿದವನಲ್ಲ. ಗೆದ್ದವರ ಮೇಲೆ, ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲಷ್ಟೇ.’

‘ಕೇಳಿ ತುಂಬಾ ಖುಶಿಯಾಯ್ತು. ನೀನು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವುದು ಇರಬೇಕಲ್ಲವ?’

‘ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವುದು? ಅದೂ ನಾನು?! ಜೇಬುಗಳ್ಳರಷ್ಟೇ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವುದು, ಕಲಾವಿದರಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಕೃತಕ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ನಿನಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ತೆಗೆಯಬಲ್ಲೆ. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ನಿನಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಕೇಳು ಗುರು!’

‘ನಾನು ಕೃತಕ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೂರಿಸಿಲ್ಲ.’ ನಾನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೇಳಿದೆ.

‘ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಕೂರಿಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಾಗಲೇ ತೆಗೆದಿರುತ್ತಿದ್ದೆ!’ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯೆ ಮೌನ ನೆಲೆಸಿತು.

‘ಈಗ ಬಂದಿದ್ದ ಪೊಲೀಸ್ ನಿನ್ನ ವಿಳಾಸ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸಂಶಯ ಬಂದಿದೆ. ನಿನಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?’

‘ಎಂತಾ ಹೆದರಿಕೆ? ಅವನು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ತನಿಖೆ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಅವನ ಸಾವಿರ ಹಲ್ಲುಂಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕವಿದ್ದರೆ ತಾನೇ?’

‘ಇದರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾಪಕದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು?’